

O. Stanisław Szydełko OFM (1935-1995)

**Kustosz Pasyjno-Maryjnego
Sanktuarium OO. Bernardynów
w Kalwarii Zebrzydowskiej**

Trudno jest pisać w czasie przeszłym o Bliskiej Osobie. Ale czy można nie pisać o Ojcu Stanisławie, który tak nagle od nas odszedł? O bliskim nam Ojcu Kustoszu, który posiadał szczególny dar łączenia ze sobą ludzi różnych stanów i zawodów wokół „kalwaryjskich spraw”? Nie można bez wzruszenia i zadumy wspominać Go wiedząc, że był naszym Przyjacielem - Zakładu Geografii Religii, Konwersatorium Pielgrzymkowego i wydawnictwa *Peregrinus Cracoviensis*... Ojciec Stanisław Szydełko był współinicjatorem tego - „kalwaryjskiego” zeszytu *Peregrinusa*. Zgodnie z wcześniejszym ustaleniem telefonowaliśmy do Niego 3 lipca br. by potwierdzić nasz przyjazd do Kalwarii z makietą drugiego numeru. Chcieliśmy, by właśnie On był ostatnią „instancją” merytoryczną przed oddaniem zeszytu do druku. I wtedy dowiedzieliśmy się o Jego nagłym odejściu do Pana. Trudno uwierzyć, że już nie usłyszymy Jego głosu w słuchawce telefonicznej: „*Jak się czujecie? Co u Was słychać?*”. Był bowiem Człowiekiem tak bardzo zwyczajnym - wielkiej prostoty i wielkiego serca...

Urodził się 19 maja 1935 r. w Tuligłowach w dawnym województwie lwowskim. Tragiczne dzieje polityczne dawnych Ziem Wschodnich sprawiły, że w 1945 r. znalazł się wraz z rodziną we Wrocławiu. W roku 1950 zaczęło się Jego życie zakonne, wtedy bowiem wstąpił do Niższego Seminarium Duchownego w Nysie. Nowicjat odbywał w Leżajsku (1952-1953), a od jesieni 1953 r. związany był na stałe (z niewielkimi tylko przerwami) z Kalwarią Zebrzydowską. Wieczyste śluby zakonne złożył 2 marca 1958r., zaś święcenia kapłańskie otrzymał 28 czerwca 1961 r. Ukończył specjalistyczne studia z zakresu muzykologii w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim (1962-1967). W 1965 r. założył w Kalwarii chóry, które prowadził do ostatnich dni swego ziemskiego pielgrzymowania. Jego wybitne uzdolnienia duszpasterskie i organizatorskie sprawiły, że powierzano Mu szereg funkcji i urzędów zakonnych. M.in. był członkiem wszystkich kapituł Prowincji (1969-1995).

Najwięcej jednak czasu oraz całe Swoje serce poświęcił Sanktuarium i Klasztorowi Kalwaryjskiemu. Był m.in. członkiem zarządu klasztoru (1969-1975), zastępcą kustosa (1975-1981 i 1987-1993) i kustoszem (1981-1987 oraz od 1993 r. aż do śmierci).

Jego wielkie zasługi dla Kalwaryjskiego Sanktuarium oceniają zapewne lepiej Jego współpracownicy. Nie sposób tu jednak pominąć kilku Jego największych osiągnięć. Było to przede wszystkim przygotowanie wizyty w Kalwarii Jana Pawła II (1979 r.), a także przygotowanie i przeprowadzenie Jubileuszu 100-nej rocznicy koronacji Cudownego Obrazu Madonny Kalwaryjskiej (1987 r.). Ukoronowaniem tego Jubileuszu była wielka pielgrzymka Cudownego Obrazu na krakowskie Błonia. Było to podczas trzeciej pielgrzymki Ojca Świętego Jana Pawła II w 1987 r. Papież ofiarował wówczas Maryi Kalwaryjskiej złotą różę. Wynikiem starań Ojca Stanisława było ustanowienie święta Matki Bożej Kalwaryjskiej (13 sierpnia). Położył wielkie zasługi w komponowaniu i udoskonalaniu śpiewów Misterium Pasyjnego i Misterium Zaśnięcia Matki Bożej. Miał swój udział w opracowaniu „Śpiewnika Kalwaryjskiego”. Szczególną formą Jego działalności, zwłaszcza w ostatnich latach, stały się rekolekcje, a przede wszystkim misje ludowe. Ostatnie w życiu nauki rekolekcyjne głosił w sanktuariach maryjnych w Skępem i Wieliczce. Jego kalendarz z terminami następnych rekolekcji był szczelnie wypełniony do końca 1999 roku. To właśnie podczas przygotowywania nowej serii rekolekcji, a także homilii na tegoroczne sierpniowe uroczystości maryjne w Kalwarii ustąpiła praca Jego serca. Zmarł 2 lipca 1995 r. w Zakopanem, dokąd wyjechał, aby w spokoju przygotowywać nowe nauki.

Ojciec Stanisław przywiązywał dużą wagę do badań naukowych związanych z Sanktuarium. Bardzo chciał, aby wiązały się one ze zbliżającym się Jubileuszem 400-lecia Kalwarii Zebrzydowskiej (2002 r.). Przy Jego czynnym udziale odbyło się w Kalwarii wyjazdowe Konwersatorium Pielgrzymkowe, którego zadaniem miało być m.in. nakreślenie perspektyw rozwoju Kalwarii jako wielkiego ośrodka pielgrzymkowego. Marzeniem jego było, aby silniej związać środowisko naukowe z Sanktuarium Kalwaryjskim. Temu przecież ukochanemu Sanktuarium i królującym w nim Chrystusowi i Maryi poświęcił Swe ziemskie życie.

Żegnaj Drogi Ojciec Stanisławie, nasz Przyjacielu.

Redakcja